

Hanebná vlastizradná vazalská zmluva o otvorení Slovenska americkej armáde. Ostro ju kritizujú aj signatári Nitrianskej deklarácie suverenity SR (Celé vyjadrenie)

- CZ24 News | 24. ledna 2022

SLOVENSKO: Hanebná vlastizradná vazalská zmluva o otvorení Slovenska americkej armáde, a najmä postoj k nej zo strany predstaviteľov dnešnej vlády, to vzbudilo hnev veľkej časti verejnosti. Ostro ju kritizujú aj signatári Nitrianskej deklarácie suverenity SR, ktorých vyjadrenie prinášame v plnom znení

Na snímke poslanci v rokovacej sále počas 51. schôdze parlamentu v piatok 3. decembra 2021

Stanovisko signatárov Nitrianskej deklarácie suverenity Slovenskej republiky k dohode o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou SR a vládou USA

Danú zmluvu nejdeme pripomienkovať, pretože keď ktokoľvek a akúkoľvek zmluvu pripomienkuje, v podstate ju prinajmenšom rámcovo schvaľuje. Zapoјme sedliacky rozum a poloјme si niekoľko najdôležitejších otázok v tejto súvislosti my, občania Slovenskej republiky.

Najpodstatnejšia otázka je: Potrebujeme Slovensko takúto zmluvu? Jednoduchá odpoveď znie: Nie, nepotrebuje. Prečo ju potom uzatvára? Odpoveď: Chce ju druhá strana, teda USA. Núti nás druhá strana do toho? Tu už je odpoveď zložitejšia. Otvorený, oficiálne zverejnený donucovací dokument neexistuje a takzvané kuloárne donucovacie prostriedky sa politici boja priznať.

Čo však všetci na vlastné oči vidíme, je reťazenie udalostí s jasným cieľom a výsledkom. Heslovite: vražda novinára a jeho priateľky – revolúcia za slušné Slovensko – dosadenie vyškolenej a pre cudzie záujmy poslušnej osôbky za prezidentku – nečakané výsledky volieb – rozštiepenie najsilnejšej opozičnej politickej strany po voľbách – dosadenie vlády väčšinou z ľudí, ktorí sa pripravovali v USA a v inom zahraničí, doplnenej o naivných nedovzdelaných polobláznov plných závisti a nenávisti, odhodlaných uchmatnúť si za každú cenu pre seba osobne zo spoločných štátnych prostriedkov SR – tvrdé uchopenie mocenských nástrojov štátu a ich používanie proti vlastnému obyvateľstvu.

To všetko sa pred verejnosťou prezentuje ako náhoda. Uvedme krátky citát z článku plukovníka Petra Šveca z 21. 8. 2020: „Vláda už schválila pobyt vojenských špecialistov ozbrojených síl USA na psychologické operácie. Vie vôbec vláda šarlatánov, na čo sú PSYOPS určené, kto je ich cieľovým objektom?“ Odporúčame prečítať si [celý článok](#).

Aj v prípade tejto „zmluvy o spolupráci v oblasti obrany“ je použitá takzvaná salámová metóda, keď tvrdia, že zmluva nezakladá žiadnu vojenskú základňu USA, ale pritom podrobne definuje nielen vyhradené priestory, ale aj voľný a nekontrolovaný pohyb osôb, zbraní a materiálu po celej Slovenskej republike, podľa uváženia USA. Ak by sa v budúcnosti rokovalo, či ich na naše územie vpustiť, bude sa argumentovať, veď máme podpísanú zmluvu, tak prečo by sme nemali dať súhlas.

Inak konštatujeme, že je stokrát ľahšie akúkoľvek zmluvu alebo dohodu odmietnuť, ako ju neskôr vypovedať. Ale to je oblasť stratégie, ktorá je našim politikom cez celé politické spektrum neznáma.

My Američanom nič v tejto súvislosti nevyčítame. Oni majú svoj strategický plán, svoje záujmy, či už správne alebo nesprávne, a tvrdo a nekompromisne ich presadzujú. Rovnako tvrdo a nekompromisne by sme však mali naše záujmy presadzovať aj my.

Druhá podstatná otázka je: Naozaj sa jedná o spoluprácu pri obrane Slovenskej republiky? Odpoveď je tiež jednoduchá: Nie! O obranu Slovenskej republiky v tejto zmluve vôbec nejde. Deklaratívne sa o obrane hovorí v preambule zmluvy, nie však o obrane Slovenska. Celá preambula je zavádzajúca – nepravdivá. To konštatujeme, nebudeme to zdôvodňovať, každý na to príde sám pri prečítaní.

Tretia dôležitá otázka je: Čo vlastne potom táto zmluva rieši v skutočnosti? Odpoveď dostaneme, keď si zodpovieme načo slúžia letecké základne USA na území iných štátov: vždy iba na útočné účely. Cieľom je teda vytvoriť zo Slovenskej republiky nástupný priestor na útok na Ruskú federáciu.

Skutočne sa na tomto chceme podieľať? Je to v našom záujme? Necháme čitateľa nech si na to odpovie sám svojím vlastným rozumom.

Štvrtá dôležitá otázka je: Čo na to povie a urobí Ruská federácia? Niekoľko základných vecí, hraničiacich s istotou, sa dá predpokladať. Budú z nás poriadne sklamaní – nikdy nám v skutočnosti neublížili, ak nám nepomohli. Bodaj by sme teraz mali aspoň takú suverenity ako Československo za socializmu, hovoríme to úplne otvorene a zodpovedne. Vysvetľovať to môžeme v inom článku, tu na to priestor nevidíme, zahmlili by sme podstatné veci nepodstatnými.

Na snímke Vladimir Putin

Ruská vojenská doktrína má čisto obranný charakter, nedefinujú žiadne životné záujmy na území iných krajín, nevyhradzujú si právo prvého jadrového úderu. Predsa však niečo podstatné vo svojej doktríne zmenili: definujú, že odvetný úder bude vykonaný okamžite, keď sa objaví raketa alebo nosič, bez ohľadu na to, či je to z nedbanlivosti, omylom alebo chybou, bez ohľadu na to, či je hlavica konvenčná alebo jadrová - vzhľadom na priblíženie útočnej infraštruktúry k hraniciam Ruskej federácie nie je čas na skúmanie a telefonovanie. Je to logické a pochopiteľné.

Situácia je veľmi podobná tej pred útokom fašistov na Sovietsky zväz, keď Nemecko sústredilo pri hraniciach minimálne 170 divízií, ale Stalin veril, že je to manéver pred útokom na Anglicko. Dnes je to však iné: Rusi už neveria, že americké základne, rozmiestnené okolo ich hraníc, nebudú slúžiť na útok. Sú skutočne zahnaní do kúta, už nemajú kam ustúpiť. Snažia sa to v prvom rade riešiť diplomaciou, dali návrhy na riešenie, tie sú však zatiaľ verbálne odmietané a oni to chcú mať potvrdené písomne.

Niektoré veci, napríklad, dočasná technologická prevaha, sú známe, určite však majú pripravené aj niektoré riešenia, o ktorých zatiaľ nehovoria. Dňa 23. decembra 2021 ruský prezident vyhlásil, že ďalšie aktivity Moskvy nebudú závisieť na priebehu rokovaní s USA, ale na bezpodmienečnom zaistení bezpečnosti Ruskej federácie. To sú zrozumiteľné slová, kto však nechce počuť, ten nepočuje.

Čo sa týka nás v Slovenskej republike, ak dáme naše letiská Američanom, stávame sa terčom, legitímnym cieľom hoci aj preventívneho ruského obranného úderu. Sami sme si tak vybrali, nemôžeme sa nikomu ani sťažovať, nemáme na to nárok. Musia nás zničiť prvým ťahom, nemajú na výber. Je to naša voľba, je to naša vláda, aj keď totálne hlúpa, ktorá to takto chce a my sme za to ako občania SR zodpovední.

„Čas pravdy“ sa blíži. Ukáže sa, či si zaslúžime krásnu krajinu, ktorú nám zanechali naši predkovia, či si zaslúžime svoj národný štát, v ktorom by sme mali žiť podľa vlastných pravidiel. Mali by sme vedieť čo je národno-štátna suverenita, obhájiť ju a uplatňovať v praxi. Čas ukáže, či to dokážeme.

Zatiaľ všetko strácame, zdá sa, že priam dobrovoľne a hlavne zbabelo všetko odovzdávame. Zdá sa, že tento národ je slabý, vyzerá to tak, že svoj štát ani nechce, v tomto smere pripomína zhluk sluhov a otrokov.

Američania to, samozrejme, hneď postrehli. A plne využívajú, že pod Tatrami nežije hrdý a svojprávny národ. Sú to tvrdé slová, ale bohužiaľ, pravdivé, ak sa ich nátlaku nedokážeme účinne vzoprieť.

Tu už ide doslova o prežitie. Tieto americké bábky, ktoré sú teraz na Slovensku pri moci, zmluvu čo najrýchlejšie schvália aj v parlamente. Je to samozrejme vlastizrada, a aj keď podľa našej ústavy za hlasovanie v parlamente nie je možné trestne stíhať, veríme, že nejaký spôsob sa časom nájde. A toho by si vláda a poslanci mali byť vedomí.

Čo sa dá ešte urobiť? V prvom rade je potrebné spojiť sily a zorganizovať riadny protest, v súlade s ústavou a zákonmi. Je potrebné, aby občania boli naozaj aktívni a zúčastnili sa protestu. Aj všetky samosprávy by uznesením mali vyjadriť svoj nesúhlas s takýmto postupom vlády a parlamentu, aj keď im to kompetenčne neprináleží a možno to do ratifikácie ani nestihnú. Je potrebné zahrnúť vládu nesúhlasnými stanoviskami občanov a zastupiteľstiev, je potrebné zároveň žiadať predčasné voľby a zostavenie vlády národnej záchrany.

To znamená vlády, kde politici nebudú sledovať svoje úzko stranícke záujmy, ale spoločné ciele, ktoré najskôr zdefinujú a predložia voličom. Osoby, ktoré už v minulosti zlyhali, by mali byť voličmi odmietnuté. Tak nám Pánboh pomáhaj.

Signatári v abecednom poradí:

Ing. Peter Božík

Ing. Tibor Danáč, MSc.

MUDr. Štefan Paulov,

RNDr. Jozef Prokeš, CSc.

Ing. Jozef Šedovič

Nitriansku deklaráciu suverenity Slovenskej republiky si môžete prečítať [tu](#).

Uvedomujú si ľudia, že vláda schválila a NR SR ide schváliť vlastizradu?

Bývalý odvážny a nekompromisne vlastenecký (reálny) kapitán letectva, neskorší spoluotec slovenskej štátnosti Ing. Peter Švec, p.s.c., RCDS, dnes plk. gšt. v.v.

Kto sa nepoučí z histórie, ten si ju zopakuje. Je urážka aj toho malého počtu obetí, ak sa pri výročí okupácie ide spáchať ešte horšia vlastizrada. Vláda už schválila pobyt vojenských **špecialistov ozbrojených síl USA na psychologické operácie**. Vie vôbec vláda šarlatánov, na čo sú PSYOPS určené, kto je ich cieľovým objektom? Vedia vôbec, že v USA zákonom (formálne) nesmú PSYOPS pôsobiť proti vlastným obyvateľom? Vedia, že to neplatí pre spojencov a na premývanie mozgov obyvateľstva spojencov môžu? Uvedomujú si, že pre účely obrany nášho územia pred vonkajšou agresiou PSYOPS nepotrebujeme a že môžu byť určené ako súčasť prípravy na agresívne intervenčné vojny pre cudzie záujmy? Vedia, že to môže byť príprava na použitie našej armády ako štítu proti iným štátom, voči ktorým naše obyvateľstvo nemá nepriateľský postoj? Vedia, že cieľovou skupinou je naše obyvateľstvo a že za umožnením zahraničných expertov môže ísť o brutálne protiústavné zneužitie armády? Pritom nepotrebné veliteľstvo, ktoré má v názve aj PSYOPS zriadila už bývalá vláda šarlatánov. Poľahčujúcou okolnosťou nebude zistenie, že nikto v nej netušil, čo to znamená, že sami boli obeťou PSYOPS metódou falošnej vlajky. Pýtame sa správne otázky?

Vedia rodičia obetí, že jednou z dvoch najznámejších PSYOPS v poslednom období mohla byť vražda novinára s priateľkou, lebo vykazuje všetky charakteristické znaky PSYOPS pod metódou falošnej vlajky? Že jej špinavým cieľom mohlo byť dosadenie na prezidentský stolec, do europarlamentu a (našťastie tesne neúspešne) do NR SR extrémistov piatej kolóny, exponentov menšinového neoliberálneho „progresivizmu“, presadzujúcich cudzie hodnoty pre väčšinu? Vedia, že masívnou celosvetovou PSYOPS, ktorej účelom je prinajmenšom dohodenie gigantických ziskov pre farmakokartely, môže byť „Operácia COVID-19“ s nástrojom držania obyvateľstva pod trvalým strachom pred vírusom? Vedia, že už desiatky rokov vykonávajú na Slovensku PSYOPS prakticky všetky médiá hlavného prúdu, vrátane údajne verejnoprávnej RTVS? Už chápeme, čo vláda schválila a akú vlastizradu ide spáchať parlament? Viac sa záujemcovia dozvedia v Slobodnom vysielaní v nedeľu 23. augusta o 20:30, v ktorej malej časti budem analyzovať len verejne dostupné fakty o probléme.

Za žiadnu cenu nedovoľme okupáciu, cudzie vojenské základne, ani ľahko rozšíriteľné malé jednotky (riadené CIA!!!), zabráňme vlastizrade. Otvorme si oči a vyložme karty na stôl. Masívne množstvo politických šarlatánov naďalej sníva o odovzdávaní právomocí do Bruselu, o vytvorení spoločnej

obranu EÚ, dokonca spoločnej armády EÚ. Namiesto pripravenosti na koalíčné pôsobenie, aj to výlučne pre prípad agresie proti nám. Poza chrbát občanov sa rokuje o vytvorení vojenských základní USA na našom území. Poza chrbát sa presadzuje prítomnosť ľahko rozšíriteľných malých jednotiek ozbrojených síl USA ba tajných služieb. Zrazu potrebujeme niečo, čo sme doteraz nepotrebovali. Nie je to podozrivé?

Namiesto jasného odhodlania presadzovať princípy suverenity, prevláda agresívna kampaň reprezentantov bezvýznamnej mikromenšiny presadzujúca globalizáciu a europeizáciu Slovenska. Počúvame apely na mladých. Tak som sa rozhodol znovu publikovať otvorený list vtedy mladého kapitána letectva. A budem dúfať, že to aspoň niektorým otvorí oči a pochopia, o čo ide. Aby sme sa zbavili pocitu nutnosti mať nad sebou niekoho. Svojho času Viedeň, Budapešť, Prahu, Moskvu. Dnes Brusel alebo Washington. Nepotrebujeme ich. To oni potrebujú nás, kolónie. Chcime priateľstvo a vzájomný rešpekt na všetky strany.

Pri príležitosti agresie našich spojencov a okupácie cudzími vojskami je našou povinnosťou povedať „už nikdy viac okupácia, nikdy viac pozývacie listy, nikdy viac kolaborantstvo s agresiou“. Naše ozbrojené sily majú podľa Ústavy jasné poslanie, ktorým je obrana suverenity a územnej celistvosti proti akejkoľvek vonkajšej agresii. Okupácia je agresiou aj vtedy, ak prichádza od spojeneckých vojsk. Cudzí vojenské základne a dlhodobo umiestnené vojenské jednotky cudzích ozbrojených síl na našom území narušujú suverenity, označujú bábkový režim. Nazvime to zradou. Sloboda národa, jednotlivca, slova, to je to najcennejšie čo máme. Okupácia, čiže prítomnosť cudzích vojsk popiera slobodu.

Rozmýšľajme a už nikdy nedovoľme okupáciu cudzími vojskami. Ani vojskami spojencov. Nesmieme dovoliť ani spoločnú obranu EÚ a už vôbec nie spoločnú armádu EÚ. Bol by to EuroWehrmacht! Základne takejto armády by boli základňami okupačnej armády. Z našich vojakov slúžiacich v tejto cudzej armáde by **neboli len žoldnieri, boli by to janičiari**. Nedovoľme ani spoločnú armádu s iným národom, hoci aj malým. Vlastná obrana je tisícnásobne účinnejšia a hospodárnejšia ako akákoľvek cudzia. To je odkaz 21. augusta 1968.

Vráťme sa k poučeniu z histórie. A pozrime sa na nepodarenú psychologickú operáciu protislovenského čechoslovakistického šovinistu vo funkcii ministra obrany, namierenú proti vtedajšiemu protagonistovi silného hnutia vlasteneckých dôstojníkov. Jej cieľom bol autor týchto riadkov, vtedy hodnosťou kapitán letectva duálneho štátu s ústavou duálneho štátu. Bol začiatok januára 1991. Už som to publikoval, ale tentoraz to zapadá do kontextu vývoja. Najprv v časopise „Slovenský národ“ a postupne v ďalších vtedajších alternatívnych periodikách, vyšiel nasledujúci otvorený list vtedajšiemu tzv. federálnemu českému ministrovi obrany, protislovenskému šovinistovi (originálny text v *italiku*):

„Vážený pán minister, dňa 28.12.1990 vo večerných hodinách mi veliteľ pluku po telefonickom rozhovore s Vami oznámil Váš odkaz, že som uverejnením článkov v týždenníku Slovenský národ údajne porušil prísahu a že mi odporúčate podať si žiadosť do civilu. (Pozn.: do bytu v Piešťanoch prišli veliteľ pluku aj jeho zástupca, obidvaja spoza rieky Morava, obidvaja sú už na Pravde Božej, plnili len rozkaz, nehneval som sa na nich). S podobným krokom som počítal, ako to vyplýva aj z obsahu článkov, a moje stanovisko je nasledujúce:

*Prísahu som neporušil a o tom, či ju neporušujú Vaši poradcovia, by sme mohli viesť diskusiu. Prisahal som vernosť Českej a Slovenskej federatívnej republike. Či to chcete priznať alebo nie, federácia tu doteraz nikdy nebola a článkami (Pozn.: prvý s názvom „Armáda je semeniskom čechoslovakizmu“) som podal nevyvrátiteľné dôkazy o unitárnosti nášho štátu. Federácia **musí** byť odvodená od národných republík. Ja som vernosť svojej vlasti – Slovenskej republike – nikdy NEZRADIL, v prípade potreby môžem dokázať, že som nemohol zradiť ani **odvodený** štátny útvar,*

tzv. federáciu. No potreby a záujmy republiky a národa zrádza ktosi iný. Ten ktosi sa v mojich článkoch mal možnosť nájsť.

Prečítajte si preto lepšie moje príspevky a zamyslite sa nad ich podstatou. Ak budete chcieť, porozumiete. Napokon si uvedomte, že dnešný obsah prísahy nie je dogmou a z mojich článkov okrem iného vyplýva, že ju nevyhnutne treba zmeniť.

Ja si za všetkým napísaným stojím. Nejdem proti nikomu, ale slovenské záujmy budem brániť napriek akýmkoľvek prekážkam, za cenu akýchkoľvek obetí a netvrdím to ako frázu.

V žiadnom prípade nejde o nacionálne problémy, ako to české šovinistické a protislovenské periodiká servírujú, ale o najzákladnejšie ŠTÁTOTVORNÉ záležitosti. Vy to dobre viete.

K Vášmu odporúčaniu na odchod do civilu mám takéto stanovisko: Na rozdiel od Vás som vojenský ODBORNÍK, spoločnosť do mňa investovala už niekoľko desiatok miliónov korún. (Pozn.: v rozhovore v Obrane Lidu 19.1.1991 Dobrovský okrem iného napísal: /preložené do slovenčiny keďže tento šovinista mi ešte aj krstné meno počesť, ešteže nepočesť moje priezvisko, totiž pre tých menej kvalifikovaných by som bol premenovaný na „Petr Krejčí“, to je v preklade po česky moje starodávne slovenské/slovanské priezvisko, majúce v slovenčine množstvo regionálnych derivátov/ „kapitán Ing. Peter ŠVEC ... Je to vynikajúci letec, jeho profesionálne hodnotenie je nadpriemerné, robí učiteľa lietania v leteckom pluku M.R. Štefánika v Piešťanoch, je to skratka vojak vysokých profesionálnych kvalít“ – koniec jeho citátov). Ďalej otvorený list uvádza:

Moje služby, teda návrat investície, bude slovenský národ potrebovať, a to je hlavný dôvod, prečo z armády v súčasnosti **dobrovoľne neodídem!** Slepou poslušných dôstojníkov má každá armáda dostatok. Hrdých patriotov je ako šafránu a história ich oceňuje. Už pred viac ako tromi rokmi ma vyhadzoval z armády jeden z Vašich predchodcov, neponúkate teda nič originálne – netotalitné. Vtedy som mu odkázal, že mám svoju ľudskú aj dôstojnícku hrdosť prinajmenšom rovnakú, ak nie väčšiu ako on. K nemu sa to vtedy nedostalo, vraj našťastie pre mňa. Vám tieto slová adresujem tiež, tentoraz bez sprostredkovateľa, možno nanešťastie pre mňa. Je mi pritom úplne jedno, čo urobíte. Dnes máte moc a nemám dôvod ovplyvňovať Vaše rozhodnutie. Bez ohľadu na výsledok som Vám ochotný nejasnosti z názorov osobne vysvetliť. Zo svojich názorových pozícií nemám dôvod, ba ani právo odstúpiť. ZRADY vlastného národa sa nedopustím a na chystanom ZLOČINE proti Slovákom sa nielenže nezúčastním, ale za cenu akýchkoľvek obetí sa mu pokúsim v rámci možností zabrániť!!!

Ako bývalý disident a signatár Charty 77 by ste ma mohli chápať, pán minister. Skúste sa rozpamätať na dôvody, pre ktoré Vás kedysi vyhadzovali zo zamestnania a oživte si obsah dokumentu, ktorý ste podpísali. Azda prídete na paralelu.

List posielam do viacerých slovenských redakcií. Azda v nich konečne pochopia, že nejde o výstrelky nejakého bláznivého kapitána, ale o osud národa, čo vôbec nepreháňam!!!

Pri jeho zverejnení už možno budem „vyriešený“. Preto Vám chcem na záver pripomenúť ešte toto – ak ste zástancom unitaristickej, centralistickej pseudofederácie (a Vaše činy ma v tom zatiaľ utvrdzujú), v tom prípade našej armáde ako ozbrojeným silám DVOCH ŠTÁTOTVORNÝCH národov nemáte morálne právo veliť!!!

Ministrom nebudete večne, ibaže mne príslušnosť k národu a slovenské vlastenectvo rozkazom odobrať NEMÔŽETE. Na to pamätajte.

Končím so slovami na prezidentskej štandarde „PRAVDA ZVÍŤAZÍ“

S pozdravom a odhodlaním

Kpt. Ing. PETER ŠVEC“

Zvýraznenia aj kapitálky sú uvádzané z pôvodného listu. O dva roky neskôr, po normalizačných aj prokurátorských pohovoroch proti neskôr už majorovi letectva, **pravda zvíťazila**. Aj s prispením autora otvoreného listu (ktorý sa stal poslancom posledného dočasného „Federálneho zhromaždenia“) náš národ získal národnú slobodu, samostatnosť, suverenitu, štátnosť. Ktorú dnešné klony pohrobkov šovinizmu chcú znovu odovzdať inej nadnárodnej pseudofederácii.

Urobme si teda operačný skok do roku 2041. EÚ sa už teší nirváne jednotného superštátu, existuje agresie podnikajúci „EuroWehrmacht“, nad európskym vlastenectvom vojakov bdie „EuroAbwehr“ v spolupráci s „EuroProkuratúrou“.... Ak sa dožije, vtedy už 80 ročný, možno poloslepý plk. gšt. v.v., autor pôvodného otvoreného listu číta v zakazovanom samizdate „Otvorený list ministrovi obrany EÚ Herr Heinrichovi Goebbelsovi začína sa slovami ... *Vážený pán minister, dňa 28.12.2040 vo večerných hodinách mi veliteľ regimentu Oberst Heinz Zayatz po telefonickom rozhovore s Vami oznámil Váš odkaz, že som uverejnením článkov v zakázanom samizdate, porušujúcom „Unijný zákon o pravidlách otvoreného vyjadrovania“, údajne porušil unijnú prísahu a že mi odporúčate podať si žiadosť do civilu, a vysielate ku mne úderku EuroAbwehru“ ... Ostatné už viete ... Podpísaný Kpt. Ing. Jerguš Bystrík Nitriansky-Detviansky.*

Imaginárny kapitán môže byť váš syn alebo vnuk. Vás, ktorí podceňujete rozsah a vážnosť protištátneho teroru a gigazla, ktoré na nás číhajú v prípade zopakovania vlastizrady novodobými signatármi pozývacieho listu, zradcami národa a kolaborantmi cudzích záujmov. Rozumnou alternatívou salámovej okupácie je odhodlanie presadzovať suverenitu, štátnosť, národnú slobodu.

Bývalý odvážny a nekompromisne vlastenecký (reálny) kapitán letectva, neskorší spoluotec slovenskej štátnosti Ing. Peter Švec, p.s.c., RCDS, dnes plk. gšt. v.v.

ZDROJ: [TU](#) a [TU](#)